Co to jest pokora?

- Pokora – to **ustępliwość**, bo tylko ktoś pokorny umie rezygnować ze swoich upodobań na korzyść drugich.
- Pokora – to **uczynność w sprawach małoznaczących**. Tylko pokorni będą uczynni w sprawach małych, nieznacznych.
- Pokora – to **miłosierdzie** – uznając swoją małość, niegodność, swoje braki i upadki, jest miłosierna i wyrozumiała dla drugich.
- Pokora – to **cierpliwość**. Tylko pokorny, nie myślący wiele o sobie, może znosić cierpliwie skierowane przeciw sobie zarzuty, prześladowania, sprzeciwiania.
- Pokora – to **posłuszeństwo**. Tylko pokorni będą posłuszni. Pyszni chcą zawsze nad drugimi panować. Pokorni chcą się od wszystkich uczyć, więc jest to i **cichość**.
- Pokora – to **wiara**. Trzeba być pokornym, aby całą ufność złożyć w Bogu, polegać na Jego kierownictwie i być z niego zadowolonym.
- Pokora – to **pokuta**. Pokorni uznają swoje winy, przepraszają i naprawiają swoje winy, przepraszają i naprawiają swoje drogi. Człowiek pyszny zawsze znajduje dla siebie usprawiedliwienie.
- Pokora – to **dziękczynienie**. Pokorny uznaje pomoc innych: Boga, braci i wdzięczny jest, że przy ich pomocy odnosi zwycięstwo. Pyszny myśli, że wszystko zawdzięcza sobie.

Redakcja
R-
„Straż” 1961/5